

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200777
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919200777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov: L. G., nar. XX.XX.XXXX, E.. C. XX, B. a A. R., nar. XX.XX.XXXX, F. F. XXXX/XD/XX, I., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Otec maloletej F. R., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať od 15.05.2019 zvýšeným výživným na maloleté dieťa vo výške 50 eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

Zameškané zvýšené výživné, ktoré vzniklo otcovi maloletého dieťaťa od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 31,05 eur súd povoľuje otcovi maloletého dieťaťa splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným vo výške 5 eur mesačne až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok, prvá splátka počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/11/2015-91 zo dňa 03.08.2015 v časti o určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.05.2019 sa matka maloletého dieťaťa domáhala, aby súd zaviazal otca maloletého dieťaťa k povinnosti prispievať na výživu maloletej F. R. zvýšeným výživným vo výške 100 eur mesačne od podania návrhu vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

2. Matka návrh po skutkovej stránke odôvodnila tým, že s otcom maloletého dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti od roku 2011, pričom rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/11/2015 zo dňa 03.08.2015 bola maloletá F. zverená do starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné vo výške 30 eur mesačne vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc právoplatnosťou rozsudku. Otec maloletého dieťaťa si vyživovaciu povinnosť neplní v plnej výške, resp. vôbec, a preto poberá náhradné výživné. Doplnila, že je zamestnaná v spoločnosti ZSS Senires n. o. Likavka kde jej čistý príjem predstavuje cca 500 eur. S dcérou a druhom žije v prenajatom dvojizbovom byte, pričom mesačne platí nájom vo výške 280 eur vrátane energií. Okrem toho spláca exekúcie v sume 100-180 eur mesačne, mobil 5-10 eur. Maloletá je žiačkou 3. ročníka základnej školy, pričom výdavky na školu súvisia s nákupom pomôcok, výletov, poplatkov, ZRPŠ 80 eur ročne a cestovné 10 eur mesačne. Dcéra má ploché nohy, chodí k ortopédovi a v budúcnosti budú kupovať

ortopedické vložky. Nakoľko je výživné, ktoré bolo určené nízke a nezodpovedá skutočným výdavkom požiadala, aby súd rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným.

3. Otec maloletého dieťaťa sa k podanému návrhu nevyjadril, elektronickým podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 18.06.2019, ktoré nebolo v zákonnej lehote doplnené uviedol, že žiada o zrušenie otcovstva na maloletú dcéru, nakoľko už nie je s ňou v kontakte 5 rokov, pričom keď s ňou chce volať, ihneď jeho hovor zrušia, a preto žiadal o zrušenie otcovstva. Nakoľko toto podanie v zákonnej lehote nedoplnil, súd na uvedené podanie neprihliadal.

4. Na pojednávaní konanom dňa 10.07.2019 súd konal a rozhodol v neprítomnosti otca maloletého dieťaťa, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadol o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

5. Matka maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedla, že netrvá na návrhu v plnom rozsahu a požiadala, aby súd zaviazal otca k povinnosti prispievať zvýšeným výživným vo výške 50 eur mesačne, uviedla, že aktuálne sa otec o dcéru nezaujíma, nie je s ňou v žiadnom kontakte a nie je pravdou, že by jej bol volal. Pokiaľ sa týka výživného toto platí nepravidelne, raz platí 5 eur, inokedy 3 eurá, preto poberá náhradné výživné. Uviedla, že náklady sú také, ako uviedla v písomnom vyhotovení návrhu, maloletá bude budúci školský rok žiačkou 4. ročníka základnej školy, kde bude platiť za stravu i keď je strava bezplatná poplatok 6 eur mesačne, družinu bude platiť 10 eur mesačne, okrem toho bude kupovať školské pomôcky. Má problém s nohami, a preto chodia po vyšetreniach a v budúcnosti bude potrebovať ortopedické pomôcky.

6. Zástupkyňa kolízneho opatrovníka sa pripojila k návrhu matky a navrhla, aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať zvýšeným výživným vo výške 50 eur mesačne a rozhodol aj o zameškanom výživnom.

7. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo rozhodované o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/11/2015-91 zo dňa 03.08.2015, na základe ktorého bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na jej výživu sumou 30 eur mesačne vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 12.08.2015. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti bola matka vedená ako uchádzač o zamestnanie, pričom poberala dávku v hmotnej núdzi, ktorá jej bola vyplatená v júli 2015 vo výške 269,50 eur. Otec maloletého dieťaťa poberal v tom čase dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur, pričom chodil na fušky, kde zarábala 20-30 eur denne. Maloletá F. navštevovala materskú školu, pričom pár mesiacov pred zápisom do 1. ročníka základnej školy materskú školu nenavštevovala.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov

10. Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

11. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

14. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky je dôvodný. Pôvodne sa podaným návrhom matka domáhala, aby súd uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 100 eur, pričom tento návrh upravila, že žiadala, aby súd zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 50 eur mesačne. Súd zistil, že od posledného rozhodnutia súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti maloletá navštevovala materskú školu resp., mala navštevovať materskú školu, v súčasnej dobe ukončila 3. ročník základnej školy. Maloleté dieťa je teda vekovo staršie, má zvýšené potreby, pokiaľ sa týka školských pomôcok, oblečenia, pričom matka uviedla, že má problém aj s nohami a v blízkej budúcnosti bude potrebovať aj ortopedické pomôcky. Aj keď sa zmenila situácia na strane matky, ktorá bola v čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti nezamestnaná a poberala iba dávku v hmotnej núdzi, situácia sa zmenila aj na strane otca maloletého dieťaťa. V čase posledného rozhodovania súdu otec poberal dávku v hmotnej núdzi, v súčasnej dobe dávku v hmotnej núdzi nepoberá. Z úradného záznamu tunajšieho súdu vyplynulo, že otec nie je vedený na úrad práce, dávku nepoberá a na živobytie si zarába príležitostnými fuškami. Situácia otca je v podstate taká istá ako aj v minulosti s tým rozdielom, že otec v súčasnej dobe nie je vedený na úrade práce, nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Tým, že nepoberá dávku v hmotnej núdzi je jeho príjem nižší a v prípade, že by sa zaregistroval na úrade práce a poberal by dávku, jeho príjem by sa zvýšil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd teda ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby platil na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným vo výške 50 eur mesačne, nakoľko je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby takýmto výživným na maloletú prispieval. Ak i naďalej si zarába na živobytie príležitostnými fuškami, pričom nie je evidovaný na úrade práce, nepoberá dávku v hmotnej núdzi ochudobňuje seba o príjem a tým pádom aj maloleté dieťa. Z tohto dôvodu, preto súd zaviazal otca platiť od podania návrhu na maloletú zvýšené výživné vo výške 50 eur mesačne.

17. Súd zároveň rozhodol aj o zameškanom výživnom, ktoré vzniklo otcovi maloletého dieťaťa od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku, pomerná časť výživného za mesiac máj a za mesiac jún vo výške 31,05 eur mesačne (11,05 eur zameškané výživné za mesiac máj, 20 eur zameškané výživné za mesiac jún 2019), pričom súd umožnil otcovi platiť zameškané výživné spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5 eur až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok.

18. Týmto sa potom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/11/2015-91 zo dňa 03.08.2015 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu.

19. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide

o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.